

کاهنامه ادبی

شکوه و اژدها

موسسه آموزش عالی جمادا دانشگاهی، واحد رشت

معاونت دانشجویی و فرهنگی

سال دوم / شماره هفتم / ۱۴۰۰/۰۱/۰۱

- * بهارانه
- * همراه با استاد محمد بشرا
- * با شاعران (گیلکی شعر)
- * در آستانه‌ی فصلی نو
- * با شاعران
- * غواصی در سرزمین شاعرها
- * بهاره‌های جهاد دانشگاهی رشت
- * همراه با هنرمند جهاد دانشگاهی رشت

«۱ فروردین»

ویژه نامه
عید نوروز باستانی

گاہنامه ادبی شکوه واژه ها

موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی رشت
معاونت فرهنگی و انتسابی

سخن مدیر مسئول، سردبیر :
در گذر تاریخ، ادبیات، زبانی
مشترک، برای انسان ها بوده و
به داشته های فرهنگی یک
جامعه، اعتبار و ارزش می دهد.
موسسه آموزش عالی جهاد
دانشگاهی رشت در راستای
ارتقا جایگاه ادبیات و ارج
نهادن به آن، در صدد معرفی و
نشر آثار فاخر در این صفحه
می باشد.

امید آنکه بتوانیم در راستای
این هدف والا و ارزشمند،
قدمی به راستی برداشته و
مورد توجه شما مخاطبان
فرهیخته قرار گیرد.

سپیده ساجدی
دبیر کانون شعر و ادب موسسه
مدیر مسئول گاہنامه ادبی
شکوه واژه ها

۰۱۳-۳۳۴۴۸۹۹۴-۷

www.jdrasht.ac.ir

رشت، بلوار لakan، میدان ولایت،
مجتمع آموزشی-پژوهشی جهاد دانشگاهی گیلان

شناخت

صاحب امتیاز: معاونت انتسابی و فرهنگی

مدیر مسئول: سپیده ساجدی

زیر نظر شورای سردبیری

طرح صفحات و گرافیک: سروناز رحیمی داش

فهرست

۱) بهاران	صفحه ۱
۲) همراه با استاد محمد بشرا	صفحه ۲
۳) باشاعران (کلیکی شعر)	صفحه ۳-۴
۴) در آستانه می فصلی نو	صفحه ۵
۵) باشاعران	صفحه ۶-۸
۶) غواصی در سرزمین شاعرها	صفحه ۹-۱۰
۷) بهاره های جهاد دانشگاهی رشت	صفحه ۱۱-۱۲
۸) همراه با هنرمند جهاد دانشگاهی رشت	صفحه ۱۳

گاہنامه ادبی شکوه واژه ها

بهارانه

سپیده ساجدی: مدیر مسئول و سردبیر
گاہنامه ادبی "شکوه واژه ها"

هر سال بوقت تحویل سال، ایرانیان تفالی به رند شیراز می زند و دلی آرام می کنند در آستانه‌ی سالی نو. به این بهانه بر آن شدیم، پیش از مطالعه و تورق نشریه، فاتحه‌ای بخوانید و نیتی کنید که ما به رسم عاشقی فالی به خیر و شادی زده ایم.

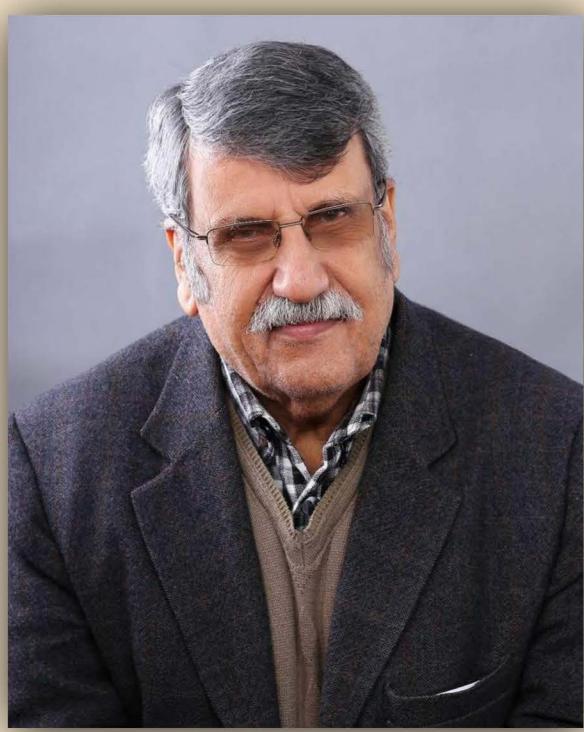
که خاک میکده کحل بصر توانی کرد
بدین ترانه غم از دل به در توانی کرد
که خدمتش چون نسیم سحر توانی کرد
گر این عمل بکنی خاک زر توانی کرد
که سودها کنی ار این سفر توانی کرد
کجا به کوی طریقت گذر توانی کرد
غبار ره بنشان تا نظر توانی کرد
به فیض بخشی اهل نظر توانی کرد
طمع مدار که کار دگر توانی کرد
چو شمع خنده زنان ترک سر توانی کرد
به شاهراه حقیقت گذر توانی کرد

به سر جام جم آن گه نظر توانی کرد
مباش بی می و مطرب که زیر طاق سپهر
گل مراد تو آن گه نقاب بگشايد
گدایی در میخانه طرفه اکسیریست
به عزم مرحله‌ی عشق پیش نه قدمی
تو کز سرای طبیعت نمی روی بیرون
جمال یار ندارد نقاب و پرده ولی
بیا که چاره ذوق حضور و نظم امور
ولی تو تا لب معشوق و جام می خواهی
دلای نور هدایت گر آگهی یابی

گر این نصیحت شاهانه بشنوی حافظ

کحل : سیاهی طبیعی موی مژگان . سرمه
طرفه : سخن تازه و شگفت

همراه با استاد محمد بشرا

شاعر و پژوهشگر پیشکوت گیلان

درود. باتهنیت های نوروزباستانی. که درآستانه‌ی قرن پانزدهم خورشیدی فرارسید ه است،
*
جشن نوروزچون فرا می‌رسید همه خودرا بازجلوه هایش همگام و چون درختان لباس نو
دربرمی کردند. روزنخست نوروز، روزبه عید دیدنی رفتن کودکان بود که در گیلان سبک پایشان می‌
پنداشتند وسعی می‌کردند نخست از آنان دلچوی کنند، در روستا کودکان جرگه می‌شدند
در حالیکه چوبدستی تزیین شده دردست داشتند.

واکون درا،
واکون درا.
بیرون باور جهان درچه ایپچه تی سرا،
سیازوغاله بوبایی
خانه جافیشان.
چی فایده، تی نیشن و می نیشینه مرا،
نه تی غمان،
نه هیکسه جاخوخوفته گوده گوده غم،
رهانیه!!
*

ویری، ویری، تکان بوخور،
زیمین کرانفسکشه،
بهاره سر صدا،
درختانا دپرکانه،
زره تورنگ،
کوکوتی تی،
گونجه گاب،
کرا بهره امرا پابه پا،
خوشانه زندیگه چاکونیدی.

ویری، ویری
تکان بوخور،
دواواکون،
گدابهاره پما
سبزه تومه امرا
پوراکون،
زیمینا کاوله مرا
بولو مرا
دووارده جوراچور.
درا واکون،
دواواکون!!
*

واکون درا—
واکون درا
بیرون باور جه درچه تی سرا،
زیمین کرا نفس کشه،
هوا، خوگرگره مرا—
درختانا دپرکانه.
مگرنیدینی وارشا
مگرناتانی بیشتابوی،
زره تورنگه نالشا
کوکوتی غریب خوانه،
گونجه گابه ناره—
دامونه میان.
بهاراموندره، ویری
*

بیدین چوطویه
فاکس فاکش،
چیچینی سرچینابره
کومانه چچپرانه جیر.
ایا اویا، نیشینه داره شاخه سر، خوانه :
چیری میری—
چیری میری،
ویری، ویری
تیقی واکوده اشتالو
سیابهاره پوشتا بشکنه،
واکوده غومچه،
پامچال وبنفسه،
کاسه ایشکنه،
کله گا دیل، د. گاچه کش به سربامو،

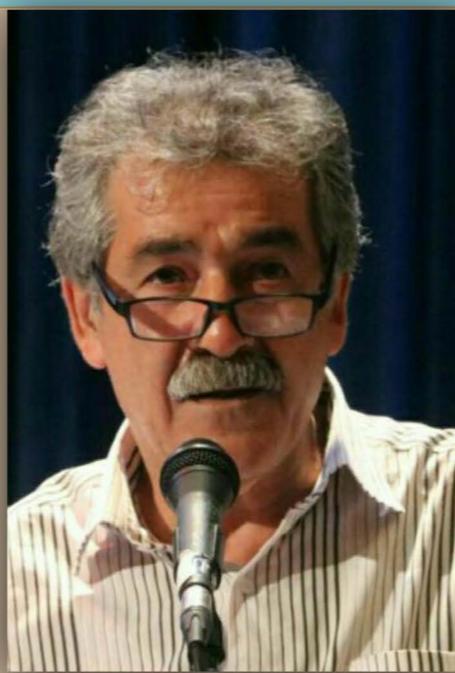
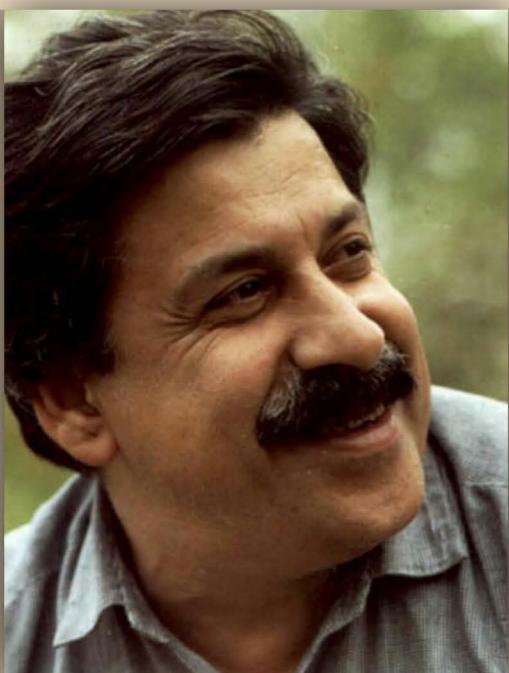
وکیسه پولی به گردن آویخته بودند، باهم به
راه می‌افتادند برای آنها تقدم و تاخر مفهومی
نداشت. به همه‌ی خانه. سرمیزند و تهنیت می‌
گفتند و پول و تخم مرغ رنگ کرده دریافت می‌
کردند. در راه باهم تخم مرغ بازی می‌کردند.
پیوسته از دریافت سکه‌های نقره‌ای تازه و تخم
مرغ شادمان می‌شدند. زمانی که به حیاط
هرخانه وارد می‌شدند.

صاحبخانه رافرا می‌خوانند و هرگز جز درخانه‌ی
خویشاوندان و نزدیکان به داخل اتاق نمی‌رفتند.
حضوری غل و غششان درخانه‌ها روزنخست عید
شادی آفرین بود. گاه پول کاغذی نو به آنان
عیدی می‌دادند. که بسیار خوشحال می‌شدند.
هرخانه‌ای برای سفره‌ی هفت سین تدارک تخم
مرغ رنگ کرده می‌دید. که با پوست پیازپخته
می‌شد و به رنگ طلایی درمی‌آمد.

چه روزهای باشکوهیست نوروزباستانی
جمشیدیدگار گرامیش بداریم و به یادبیاوریم که
درآستانه‌ی فرارسیدنش مادران به خانه تکانی
می‌پرداختند که در روستاهابه خانه فوشور
معروفست. بیرون خانه هارابا نوعی گل رس و آب
رنگ می‌کردند!!

یادش بخیر که با چه دلخوشی دست و دلشان به
کار می‌رفت. قدر نوروز باستانی را بدانیم و این
جشن فرخنده را که در جهان باز شناخته شده
است، در هر شرایطی گرامی بداریم.

با شاعران (گیلکی شعر)

دونیا را شه مانه آدم رادوار
هیچکی پاسخنا نکود اروزیگار

بآمو هرکس بشو خوخانه بنا
حاج حاجی ببوسته خولانه بنا

خوچوما گرده کوده آلوجه ر
 بشو ، اما بنا باغا کوچه ر

دوسه روزی هی ویرشته هی بکفت
خاکابوسته بادامرا راد کفت

بسونه نام بنا نه مر کی نیسانه
اوچیگانی کی عرب نی بیگانه

هیچکی ر دیل نوسوجانه روزیگار
تراقوربان ، تی هوا کارا بدار

عمر امی شین یخه دونیا آفتاب
ذره ذره کرا بوستاندره آب

#میر احمد فخری نژاد
معروف به شیون فومنی

هوپسه سیا ابره جا پوره دم بتویه
تاوقتی ابرانه دورانه روزیگاره طویه

کبوتری کی حرم خوس بوبوست ودانه اوچین
فراموش کونه پروازا مفت باق باقویه

کلاچ اوخانه همش ایشناویم جه ان پیله باغ
ئیتا جوانه گولاز بولبولانه ارزویه

هنیم مه گالپوشی خانه حصار اجار دوده
هنیم اجار دوده خانه سر کولوش فوکویه

خوتنگه چشم مئره تی ئیتا خطایا دینه
زمانه یی کی سراسر گونا مئره مگویه

مه لانه دور و وره شب گاز ایجگره کونه شال
بیگیر نیه امی زردہ سک و هچین وا اویه

د انقدر کی نخوانده واچرتاشو بولبول
به جنگلی کی پوره ناله یه کوره قوقویه

اوسان اوسان جه می شانه تی ساق جیویشته دسه
ک اعتماد نارم اون دسا کی خون وابویه

ئیتا ورق بیبه می سفره مُفت نان واچران
کی هرچی گوشنه به دونیا ئیسه امی عمویه

#سید جلال قریشی صومعه سرا

راست راستی . با صفا بو کوچکی
پر جه ناجه . گاگلف از دلنقی

مزه داشته . چن تایی زوواله دم
پاباور آقز بازی . یا شش تکی

آخ پخوم آبا کنی . یادش بخیر
جنگلان سونو چینی . ئیجانکی

صوب ناشتا خانه ور بی دادقال
همکلاسی آمره قایم موشکی

هفت رنگ بادبان دیمه هوا
تا . به بابا خان بگم . منجالکی

ورف روز نه رزین گا دس دکف
نسپر جوختمه . من . واشکی

دینمه تا زاکانا . بی درد و غم
زاندریدی جلفه . شیجه پشتکی

دانه دانه کوچکانی . خاطران
دووده آشتفته . یاد تانکی

کیف ره هب خورده لپه دشت سر
جمعه جمعه با امی وش والکی

تا بہ سنگر فارسن . واگردسن
زورکی چیسه که خواسته زیر کی

گفتمه خورمه خیال پلا . بم
می پالی هو آش نهه هو نالبکی

کال گب وسته چمن معنی ناره
دیل الان کو کو صفا کوکوچکی

#هوشنگ اقدامی چمن صومعه سرا

باشاعران (گیلکی شعر)

چیچینی جان جه تی لانه پرا گیر
خولی دارانا بیدین تی تی بزه
غم و غرضا بنه دیمه تا هسا
هیشکی از ایمرو خو فردایا نیده

بشو سرما جه ا کوگا نیدینی؟
ویری ده سرده زمستان بوگوذشت
بیا ا گول گوله آفتانا بیدین
نانی چی سبزا بوشه ا در و دشت

ویری ده، زمین و آسمان مئن
سور و ساط عاشقی جورا بوشه
توره باد ده غظ غظه کنار بنا
نرگسانه گاز خاله واوسه

بیمیرم تی کوچی دیله چیچینی
هر کی تی نازوکه بالا بشکنه
ایروز آخر خو تقاصه پس دهه
همشک ما ابرانه جیر نمانه

تی بالا واکون ترا تکان بده
جه ا شاخه به او شاخه فرجه
را دکف اگه کی پر نتافی زن
ده ونال هیشکی تی بختا دمجه

اوکوش ا هوایا تی سینه میان
بیا بیرون جه تی خومه چیچینی
بیا ا بهارا زندگی بوکون
نه من واسطی، بلکی تنها تی خان

نوگو بشکسته من بال و ا بهار
پر زئن ده آسمانه من نبه
اوئی کی من شناسم بی پر و بال
گرمایی به سرده زمستانا دوبه

#ماهرخ-حسنی

نسیم دکفته ناخبر ایوارده آب و ما میان
دپرکانه بازم شبا ستارانه نیگا میان

جه خواب ویریشه تا زمین، خو تازه رختانا دوکود
به رقص باورده بولبولا دارانه دسکلا میان
بخوانده وقتی کولکاپیس بهار بهاره نغمه یا
فاگیفته موشتلق نسیم جه دست سبزه رامیان

بوگفته وقتی آسمان خو دیله حسا ابره ره
تکان بدا خو پرپرا گولانه زلفه تا میان

روخان بنفسه پامچالا دوکود خو دامنه پره
پاپو بینیشه نازه جا بنفسانه کولا میان

هوایا تورا کوده باز بهاره بید مشک بو
خو عطر بو دیپیچانه یاواش یاواش هوا میان

بیا من و تویم بنیم سرا بنفسه شانه سر
روخانه و ئر ھ آبه لب سبزانه لابلا میان

#زهرا علی زاده (هامون گیلانی) رشت_بهار ۹۱

شوره بهار ولگانا
نسیم رچه را
بنفسه رنگا کمر آره،
تی سبز بوقچه شعرانا
بدآ جه ریشه خوشکابه
وختی شواله ول گیره،
کوگا دیل گومارانا
ویریز، قفس به تنگ بامو
گوم، گومه، تامر تومی فران
بخوان، اجر بخوان، کی صوب
خوشاده، ورخ، ورخ،
تمام یخ بزه کیتابانا.

#فریده_صفرنژاد

کاہنامه ادبی شکوه واژه ها

در آستانه‌ی فصلی نو

دکتر مرتضی حیدرزاده، مدرس دانشگاه

در آستانه فصلی نو، ایستاده ام (با احترام به محمد رضا شجریان)

مرتضی حیدرزاده

هنوز باورم در انتظار آمدنت دل دل می کند و در آستانه‌ی فصلی نو؛ مردد است، چگونه تو را، خاک پای مرد ایران زمین، در آستانه‌ی فصلی سرد! جا بگذارم.

هنوز، منتظرم ساز خوش کوک صدای تو، کار خودش را کرده باشد و من آنقدر پیاده به خانه بروم تا با ته مانده‌ی جیم، دوان، وحشی و سرمست (رسوای دل) را (دود عود) را (شب، سکوت و کویر) را بخرم، چشم هایم را ببندم و سحر صدای تو، مرا ببرد آن دورها.... در خانه‌ی پدر بزرگ؛ ایوانی رو به شالیزار ها که تا چشم کار می کرد، پر بود از نسیمی که از صدای تو به رقص می آمد و ساقه های نو سبز و تازه‌ی شالیزار را شانه می زد.

هنوز مانده تا باور کنم، این سوی آخرین سال این قرن ناپاک، بیماری و مرگ را و تو را ... بگذارم و این سوی سال، تنها، بغل خاطره‌ی مانده؛ آه باران تو باشد و صدایی که انگار با آسمان نسبت دارد و دنباله راه خودش را رفته گرفته باشد. حالا من مانده ام؛ حسرت آمدن بهار و نوبرانه صدای تو، چشم فرو می بندد و مرا به امیدی تلخ وا می نهد ...

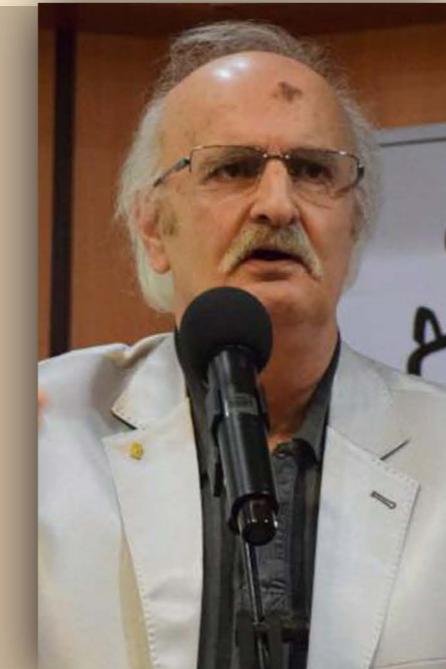
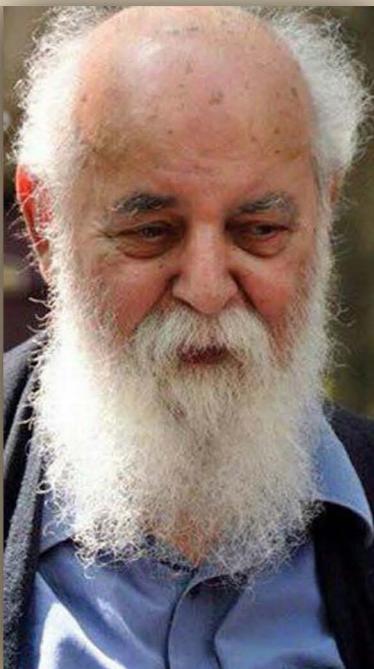
آه باران

ای امید جان بیداران

بر پلیدی ها که ما عمریست در گرداب آن غرقیم

آیا چیره خواهی شد؟.... (فریدون مشیری)

باشاعران

بیا که بار دگر گل به بار می آید
بیار باده که بوی بهار می آید

هزار غم ز تو دارم به دل، بیا ای گل
که گل شکفته و بانگ هزار می آید

طرب میانه‌ی خوش نیست با منش چه کنم
خوشا غم تو که با ما کنار می آید

نه من ز داغ تو ای گل به خون نشستم و بس
که لاله هم به چمن داغدار می آید

دل چو غنچه‌ی من نشکفده به بوی بهار
بهار من بود آن که که یار می آید

نسیم زلف تو تا نگزدربه گلشن دل
کجا نهال امیدم به بار می آید

بدین امید شد اشکم روان ز چشم‌هی چشم
که سرو من به لب جوییار می آید

مگر ز پیک پرستو پیام او پرسم
وگرنه کیست که از آن دیار می آید

دلم به باده و گل وا نمی شود، چه کنم
که بی تو باده و گل ناگوار می آید

بهار سایه توبی ای بنفسه مو باز آی
که گل به دیده‌ی من بی تو خار می آید

#هوشنگ ابتهاج(سایه)

دوبیتی های بهاری

*بلبل عاشق

بهارآمد، بهار دیگر آمد
زمان غصه و ماتم سرآمد
کجایی بلبل عاشق؟ کجایی
که گل آز پرده‌ی عزلت در آمد

*دل مردگی
بنز خط چهره‌ی افسردگی را
بهارانه همه پژمردگی را
بهارمرده را رونق نباشد
مده رونق دگر، دل مردگی را

*بهار
بهار آمد چرا رنجور باشیم
چرا از عاشقی‌ها دور باشیم
بیا تا سینه هامان سبز گردد
در این فصل خدای نور باشیم

*عمر بهاری

بهارآمد، گل همراه قناری
لب روید محبت، مست وجاری
بیا تا فرصتی داریم بخوانیم
سلامت باشی و عمرت بهاری

*آرزو

بهار و این همه ناز خیالی
نشسته بر دلم باران شالی
خدایا آرزو دارم همیشه
زمستانی نباشد این حوالی

#فرامرز محمدی پور

گیرم از این کویر کوچیدم تا به سمت بهار باز آیم
قفی دروازه‌ی بهاران را با کدامین کلید بگشایم

من که یک عمرمشق می‌کردم پشت درهای بسته ماندن را
به تماسای چندگل امروز غیرتم را چرا بیالایم

من و گلهای کاغذی با هم بیشتر از بهار مأنوسیم
از بهار تو بیش می‌ارزد لاشه‌ی کاغذین گلهایم

تو بهاری؟ اگر چنین باشد خشکسال، مرا زوال مباد
که خداوند، دهر اگر باشی من به پای تو سر نمی‌سایم

بی تعارف بگوییم، باتو_ای برایم همیشه قحط بهار
در بهشت خدا اگر باشد لحظه‌ای، لحظه‌ای نمی‌پایم

غزل بی بهار امروزم چون نماز نشسته شد اما
به شکایت اقامه خواهد بست، ایستا
مثنوی فردایم

#جلیل واقع طلب

کاہنامه ادبی سکوه واژه ها

با شاعران

انگار دوباره آیه نازل شده است
اعجاز به روی کعبه نائل شده است

خورشید به اشتیاق پرواز پرید
گویا که بهار تازه حاصل شده است

پرچین تمام حسرت و آه شکست
احساس به دور باغ حائل شده است

امشب قلمم که بعد یک عمر جنون
دیوانه ترین آدم عاقل شده است...

برگرد بهار،، از همین جا برگرد
عشق آمده هرچه بود باطل شده
است

#حسین حاجی پور

بهار ! کودک رفته ای زمستان است
عصا به دست دوباره به فکر طغیان است

مردد است میان تناخ و پوچ
و پای رفتن و همچو دست لرزان است
دلش خوش است که روزی سپید می آید
پس از شبی که عزای سیاه پوشان است

لش خوش است و نمی داند این فروغ دلش
نفوذ روزن از کورسوسی عصیان است

همیشه یک طرف سکه شیر می آید
درین آن طرف مرز عشق پنهان است

میان باد ! که فریاد! از سرش افتاد!
دلمر گرفت که او چندروزه مهمان است

دلمر گرفت که پایان دلخوشی هایش
نتیجتا دو سه تقویم خط بطلان است

اگر سکوت زمستانی ام نمیشکند
به احترام سپیدی موی باران است

#محمد رضا میرزا زاده

نیمه شب بود، باز ... در خاطر
شعله ای عشق ... آتشین افتاد
دست، در آب حوض تا برد مر
ناگهان روی ماہ چین افتاد

" از خزان تا بهار ... راهی نیست "
برگ، در گوش باد این را گفت
دست خشک درخت را ول کرد
روی پیشان - زمین افتاد

خنجر عشق کار خود را کرد
پاره شد بند این دل نازک
خواستم تا رفو کنم دل را
از دل عشق، حرف شین افتاد

سیزه و سیب و سنجد و سکه
سرکه و سیر و ماهی در تُنگ
عید امسال بی تو انگاری ...
هفتمنی سین - هفت سین افتاد

"حال خونین دلان که گوید باز
وز فلک خون - خمر که جوید باز"
فال حافظ دوباره می گیرم
فال من باز هم... همین افتاد

من جدا از تو ام ... تو هم از من
قصه ای ما چقدر تکراری است
سبزه ها را گره نزن دیگر ...
قرعه ای ما هم اینچین افتاد

#مجتبی‌قااضی‌جیرده

یک روح سرگردان جاری در منی که ...
پروانه ای و پیله دورت می تئی که ...

مثل هوای وحشی این شهر بی روح
مثل برادر مرده های ناتئی که ...

یا چون زمین با لرزه های شعر درگیر
مستحکمی مثل بنای آهنه که

رنگ و لباس تازه می خواهی عزیزم
با اینکه عید آغاز می شد با تئی که ...

می گفت اخبار از هوای برفی شهر
از آسمان آبی پیراهنی که ...

آتش نزن خاکستر را دوست دارم
باران شوی، بارانی از من با زنی که ...

از شانه های سرد مردم حرف می زد
از دست های خسته ی دور از منی که ...

مرزی میان واژه ها باقی است انگار
حتی تو هم این حرفها را می زنی که ...

هر چند دیر اما نمی خواهم دوباره
آوار شد از چشمها یت بهمنی که ...
شاید کسی بعد از من این گلدان خالی -
را پر کند با شاخه های سوسنی که ...

#حسن_پاکزاد

بهمنی رشت

باشاعران

دلمر گرفته تر از ابرهای باران زاست
که گریه های مدامم همیشه پابرجاست

نشان نامِ تورا از بهار پرسیدم
ولی شکوفه به لبخند گفت: ناپیداست

همان که سبزی نامش به خنده آوردم
همان که بیرق نامش به هر کجا برپاست

به دور چشم تو چرخیده ام که پروانه
هر اس مرگ ندارد، نترس و ب پرواست

تورا برای خودم، تا همیشه میخواهم
توئی همانکه دلم تا ابد تورا میخواست

رُخ از نگاهِ تو و عشقِ با تو پوشیدم
ولی چه فایده این عشقِ بی ثمر رسواست

تو آفتابی و من ابر ناپدیدی که...
نگاهِ تیره ای این آسمان که بینِ ماست

هوا هوای بهار و دلم پر از درد است
تو رفته ای و هوای بهار بی معناست

#مهسا طایری

تلر رفته ای و غمت بر دلم سوار شده
دلمر دوباره همان تکه ای انار شده

چه سرنوشت غریبی که بی تو ماندن من
همیشه باعث لبخند روزگار شده

در این سیاهی غربت دوباره زندگی ام
به دست خاطره ها مست و بیقرار شده

چقدر واژه ای برگرد از تو جامانده
چقدر فاصله ها دورمان حصار شده!

برای آمدنت شانه های زخمی غم
به روی جاده ای قلبم بین قطار شده

شب است و شعر و فقط آرزوی دیدن تو
که پشت پنجره ای چشم من بهار شده

#جیران_قربانی

چه خوب شد که آمدی بهار شد بهارتر
نسیم شد گره گشا، بنفسه تاب دار تر

به جام دست بردہ ام شراب سیب خوردہ ام
که سرخ گونه تر شوم که مست تر، اثارتر

توبی که دامن مرا پر از شکوفه می کنی
چه دامنی که از بهار جامه شاهکارتر

معطل چه مانده ای معطل چه مانده ام
بهل که عاشقم کنی دچارت دچارت

سرت به روی شانه ام، می ام، شرابخانه ام
خدانیافریده از تو، از تو از تو یارتر

تو هستی و همیشه هست زندگی برای من
که روز و روزگار با تو روز و روزگارتر

مرا که سیب سرخ از میان رودها بچین
مرا بخواه عشق، از همیشه آشکارتر

پونه نیکوی

غواصی در سرزمین شاعرها

دکتر مرتضی حیدرزاده، مدرس دانشگاه

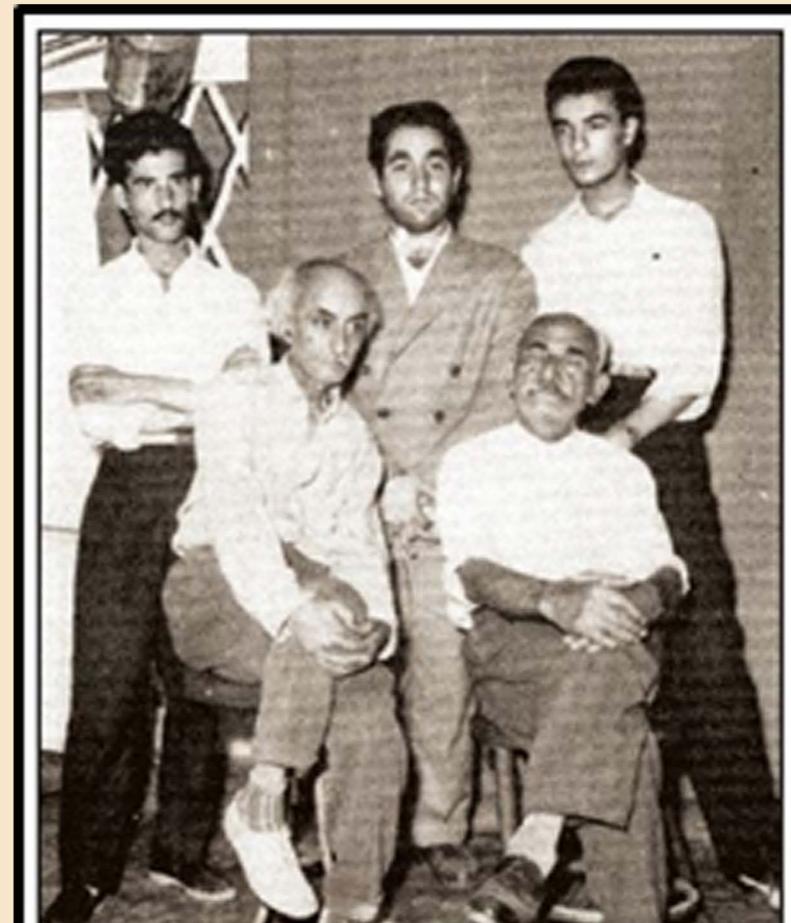
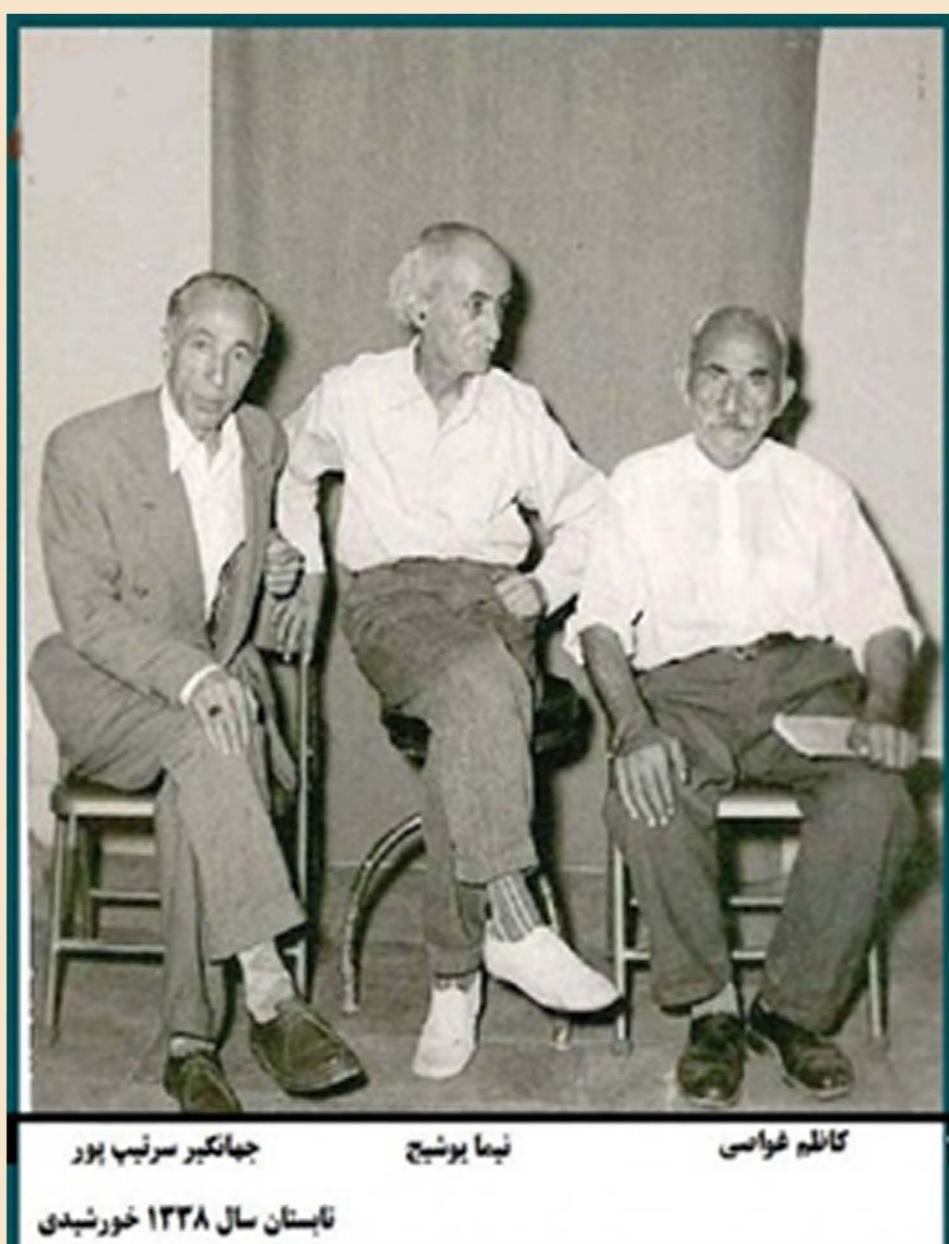
غواصی در سرزمین شاعرها
گردآورنده: مرتضی حیدرزاده

هزین لاهیجی اصالتاً گیلانی و از احفاد شیخ زاهد گیلانی است و در خانواده یک عالم دینی در اوایل قرن دوازده در اصفهان به دنیا آمد. زندگی هزین به طور کلی به دو دوره ایرانی و هندی یا قبل و بعد از هجرت به هند قابل تقسیم است. علت مهاجرت هزین لاهیجی را، اتهام شرکت در قتل حاکم (لار) می دانند و دلیل دیگر آن در جریان محاصره اصفهان توسط افغانان اتفاق می افتد. هزین معتقد بود که شاه سلطان حسین، باستی اصفهان را ترک کند و برای پیدا کردن فرصت و امکانات مناسب برای مقابله با محمود افغان به جای دیگر برود. اما وقتی رفتار آن شاه را مغایر با فکر خود دید و اوضاع آن شهر را نیز قابل تحمل نیافت و عزم ترک اصفهان را کرد. غزلیاتش دلچسب، نفر و حرفش را ساده اما درست و جذاب می زند؛ چنانکه گویی در زمان معاصر نفس می کشد (باید همه تن، صرف نگاهی شد و برخاست / چون شمع سراپا همه آهی شد و برخاست) و یا (نهفته ام به خموشی خیال روی تو را / مباد کز نفسم بشنوند بوي تو را).

شاید، همین عامل سبب شد تا بزرگترین سرقت ادبی، اتفاق بیفت و نام آوری، اسمی سر زبان بیفت.

** پرده اول:

در دهه ۳۰ درویشی به نام کاظم غواص که اهل زنجان بود، به گیلان آمد و در قهوه خانه می نشست و وقتی دید که تعدادی از شاعران جوان شعر می خوانند، شروع به شعر خواندن کرد. یکی از این جوانها به نام رحمت موسوی وقتی متوجه می شود این درویش شعرهای خوبی دارد، شعرهای او را به مطبوعات می دهد و در کوتاه زمانی در سراسر ایران نام غواص مطرح و شاعر بلندآوازه‌ای می شود. در ابتدا، اشعارش شک و تردید استاد امیری فیروزکوهی و سپس فریدون نوزاد را برانگیخت، حتی اشعاری از هزین لاهیجی منتشر شد که با اشعار غواص یکی بود؛ اما او همه آنها را انکار کرده و نامه‌هایی برای امیری فیروزکوهی و فریدون نوزاد ارسال کرد و ظاهراً رباعی‌هایی برایشان سرود که قدرت شعری خود را اثبات کند و اشعار مشترک خودش و هزین را با بهانه‌ی اینکه به استقبال هزین رفته و شعر او اشتباه چاپ شده است، توجیه می کرد. شهرت غواص چنان فراگیر شد، که شهریار، شاعر به نام ایران و نیما بزرگ، پدر شعر نو با او دیدار کردند.

ایستاده از راست: جعفر کسمایی، رحمت موسوی، بهمن صالحی
نشسته از راست: کاظم غواص، نیما یوشیج

غواصی در سرزمین شاعرها

دکتر مرتضی حیدرزاده، مدرس دانشگاه

** پرده دوم :

محمد رضا شفیعی کدکنی در تاریخ ۱۳۱۸ مهرماه در روستای کدکن (بین نیشابور و تربت حیدریه) بدینا آمد شاعر جوان و دانشجوی ادبیات که با تخلص (مر. سرشک) شعر می‌سرود؛ در سال ۴۰ روزی به کتابخانه آستان قدس رفته و به دیوانی خطی دست پیدا می‌کند و متوجه می‌شود که همه شعرهای غواص از این کتاب است. او شعرهای حزین لاهیجی را می‌دزدید و با نام خودش آنها را چاپ می‌کرد. شفیعی کدکنی کتاب (شاعری در هجوم منقادان) را درخصوص شعر حزین لاهیجی و گزیده‌ای از اشعار او منتشر نموده و در ابتدای این کتاب به ماجراهای این دزدی نیز اشاره کرده‌اند.

غزلی معروف از حزین لاهیجی :

در دام مانده باشد، صیّاد رفته باشد

ای وای بر اسیری کز یاد رفته باشد

در خون نشسته باشم چون باد رفته باشد

آه از دمی که تنها با داغ او چو لاله

صیدی که از کمندت آزاد رفته باشد

خونش به تیغ حسرت یارب حلال بادا

روزی که کوه صبرم بر باد رفته باشد

از آه دردناکی سازم خبر دلت را

پر شور از حزین است امروز کوه و صحراء

مجnoon گذشته باشد فرhad رفته باشد

باشاعران

۱) "بهارنارنج"

بهار نارنج!
اگر نیایی
بهارها نمی رسد
نبورها عاشق نمی شوند
و همه کندوهای جهان
تار می بندند.

۲) "بهار"

بخند
ثبت کن
حتی یک گل
بهار را به خیابان می آورد

#شاهین رهنما

(بهار)

یخ برف ها آب می شوند و
سرازیر از کوهه ساران
پرنده ها
فوج فوج از راه می رسد
گل های خود رو
بنفسه ها و پامچالها
از همه جا سر در می آورند
درخت ها برگ می دهند
حتی ستون های رمش خانه ی پدربرزگ
بهار
بهار زیبا
خرامان از راه نمی رسد
بهار با سپاه سبزش
از زمین و آسمان
به کوه و دشت و بیابان
می تازد
#حمیدرضا_اقبالدوست

۱) بارانی ام کو؟؟

دیگر نه به تو، نه به بهار
و نه به پرستوها فکر می کنم
آب از آب هم تکان نمی خورد
به سماور فکر می کنم
که هر روز خدا جوش مرا می زند

۲) بهار را با خود می آورند
اما لباس سیاه بر تن دارند
با همه مه می آیند و
بی صدا می روند
تو با پرستوها چه نسبتی داری؟

#یاشار صلاحی

چشم هایم را

که گفته بودی
دوست شان داری
دیگر، به کارم، نیامدند.

تا بیایی
بر در سپیدشان کرده ام !

#مرتضی حیدر زاده

بهاره های جهاد دانشگاهی

بهار
رایحه اش را
در کوچه دمانده است
تا وجود را
در کوچه
جار بزینم:
- چیزی به آمدن بهار
نمانده است
تکاپوی نوشدن
در بطن خاک، پیداست
زمین سرد
وقتی کمر کمر گرم شود
و زهدان خاک
جوانه بیند
از سبزه و سبزینه
تو می آی
باشکوفه‌ی تبسمی
برلب
تا پذیرای بهار شویم
بلبلان مستانه نغمه‌ی خوانند و نوروز را صدا می‌زنند
وسهم ما از نوشدن....!
اگر شکوفه بروید و دریغ از شکوفه‌های باخند برلبان مان!
اگر زمین سبز
و هنوز برگ‌های پاییزی سنگفرش دلمان باشد چه؟
از آسمان باران طراوت بیارد و هنوز خاکستریاًس بر شیشه دلمان باشد چه؟
اگر سال نو شود و ثانیه هامان کهنه بماند...!
مبادا بهار بیاید و ما هنوز در زمستان باشیم
با ارزوی سالی خوش و بهاری دل انگیز برای تمامی انسانهایی که دریچه‌ی
دل شان را
برای بهاری شدن گشوده‌اند

#کبری زاهد دوست
#استاد دانشگاه (جهاد دانشگاهی رشت)

میان تمام دغدغه‌ها
با آواری از دلشوره‌هایم

بر شهر

می‌چکم

چیز عجیبی است

این بارش‌های شبانه

که بر حال امروز مر

می‌بارد

بارشی که تنها خیسم را دگرگون می‌کند
جوانه‌هایی بارور

در گندمزار گیسوانی بارانی

که با آبشار دلتانگی‌اش

می‌بارد

مادرم می‌گوید:

نوید آمدن بهار است

و من تبسم بهار را

در سرسبزی باغ

می‌دیدم

شکوفه درخت آلوچه

پامچال‌های داخل باغچه

همه خبر از آمدن بهار میدهند

بهار جان ما با یک دنیا امید منتظر هستیم

که تو همراه با سرسبزی، سلامتی هم بیاوری

که این دیار بیشتر از سرسبزی نیازمند سلامتی است

#کوثر خسروی

#دانشجوی مدیریت بازرگانی جهاد دانشگاهی رشت

کاہنامه ادبی شکوه واژه ها

همراه با هنرمند جهاد دانشگاهی رشت

امین ابراهیمی (متولد ۱۳۶۹، گیلان) دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد رشته معماری از دانشگاه جهاد رشت است. وی در سال های ۹۸ و ۹۹ دو نمایشگاه عکاسی با موضوع فصل پاییز و زمستان در دانشگاه جهاد برگزار کرده است. ابراهیمی از کودک علاقه فراوانی به هنر و مخصوصاً عکاسی داشته است. او همچنان در هنر های تئاتر، نمایشنامه نویسی، داستان نویسی و شعر فعالیت دارد. ابراهیمی در سال ۹۵ عکاسی را با دوربین حرفه ای شروع کرد. او عمدتاً در عکسها ایشان را اشاره به تفاوت فصل ها و زیبایی های آن ها می پردازد. از ویژگی های خاص عکس های ابراهیمی می توان به بهره گیری از تکنیک های عکاسی از جمله ترکیب رنگ ها و کادر بندي مناسب اشاره کرد. او جدا از عکاسی طبیعت به عکاسی ماکروگرافی و عکاسی چیدمان نیز می پردازد. به عقیده وی داستان ها و شعر های دنیا جدیدی را متولد می سازد اما عکاسی زیبائی های دیده نشده دنیا واقعی را نشانمان میدهدند. ابراهیمی همچنین در حال آماده سازی عکس های نمایشگاهی با نام فصل بهار نیز می باشد، که در ماه فروردین به نمایش گذاشته خواهد شد.

Photographer: Amin Ebrahimi
Subject: Spring season

Photographer: Amin Ebrahimi
Subject: Spring season

بهار آمدی و من از پشت پنجره عاشقت شدم
قلبم زیانه کشید

مست شکوفه های گیلاست
چه نگاه رنگینی
تابلوی پر از نقش نگار

و تنوع گل ها

نگاهم ناتمام ماند!

#امین ابراهیمی

Photographer: Amin Ebrahimi
Subject: Spring season

Photographer: Amin Ebrahimi
Subject: Spring season

موسسه آموزش عالی حماده اسلامشهری رشت

معاونت فرهنگی و دانشجویی

